

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
उद्भिदः स्वेदजाश्चैव सांडजाश्च जरायुजाः ॥ जज्ञेतातजगत्सर्वतथास्यावरजंगमं ॥ २० ॥ भूतसर्गमिमं कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ शाश्वतं वेदपठितं धर्मप्रयुयु
जेततः ॥ २१ ॥ तस्मिन् धर्मे स्थिता देवाः सहाचार्यपुरोहिताः ॥ आदित्यावसवोरुद्राः ससाध्यामरुदश्विनः ॥ २२ ॥ भृग्वन्यंगिरसः सिद्धाः काश्यपाश्च तपोधनाः ॥
वसिष्ठगौतमागस्त्यास्तथानारदपर्वतौ ॥ २३ ॥ ऋषयो वालखिल्याश्च प्रभासाः सिकतास्तथा ॥ घृतपाः सोमवायव्या विश्वानरमरीचिपाः ॥ २४ ॥ अकृष्टाश्चैव
हंसाश्च ऋषयो वाग्नि योनयः ॥ वानप्रस्थाः पृश्नयश्च स्थिता ब्रह्मानुशासने ॥ २५ ॥ दाने वेद्रास्त्वतिक्रम्य तत्पितामहशासनं ॥ धर्मस्यापचयं च क्रुः क्रोधलोभस
मन्विताः ॥ २६ ॥ हिरण्यकशिपुश्चैव हिरण्याक्षो विरोचनः ॥ शंबरो विप्रचित्तिश्च प्रह्लादो नमुचिर्बलिः ॥ २७ ॥ एते चान्ये च बहवः सगणा दैत्यदानवाः ॥ धर्म
सेतुमतिक्रम्य रेमिरे धर्मनिश्चयाः ॥ २८ ॥ सर्वेतुल्याभिजातीया यथा देवास्तथा वयं ॥ इत्येवं धर्ममास्थाय स्पृधमानाः सुरर्षिभिः ॥ २९ ॥ न प्रियं नाप्यनुक्रोशं च
क्रुर्भूतेषु भारत ॥ त्रीनुपायानुपाक्रम्य देवदण्डनरुदुःप्रजाः ॥ ३० ॥ न जग्मुः संविदं तैश्च दपादिसुरसत्तमाः ॥ अथैवैव भगवान्ब्रह्मा ब्रह्मर्षिभिरुपस्थितः ॥ ३१ ॥ तदा
हिमवतः शृंगे सुरम्ये पद्मतारके ॥ शतयोजनविस्तारे मणिरत्नचयाचिते ॥ ३२ ॥ तस्मिन् गिरिवरे पुत्रपुष्पितद्रुमकानने ॥ तस्यौ सविबुधश्चेष्टा ब्रह्मालोकार्थसि
द्धये ॥ ३३ ॥ ततो वर्षसहस्रांते वितानमकरोत्सुभुः ॥ विधिना कल्पहृष्टेन यथावच्चोपपादितं ॥ ३४ ॥ ऋषिभिर्यज्ञपटुभिर्यथावत्कर्मकर्तृभिः ॥ समिद्धिः परिसं
कीर्णी दीप्यमानैश्च पावकैः ॥ ३५ ॥ कांचनैर्यज्ञभांडैश्च भ्राजिष्णुभिरलंकृतं ॥ वृत्तं देवगणैश्चैव प्रवरैर्यज्ञमंडलं ॥ ३६ ॥ तथा ब्रह्मर्षिभिश्चैव सदस्यैरुपशोभितं ॥
तत्र घोरतमं वृत्तं ऋषीणामेपरिश्रुतं ॥ ३७ ॥ चंद्रमा विमलं व्योम यथाभ्युदिततारकं ॥ विकीर्यां श्रितथा भूतमुत्थितं श्रूयते तदा ॥ ३८ ॥ नीलोत्पलसवर्णा भिंती
क्ष्णदंष्ट्रं कशोदरं ॥ प्रांशुं सुदुर्धर्षतरंतथैव त्थ्यमितौजसं ॥ तस्मिन् नृत्पतमाने च प्रचंचालवसुंधरा ॥ महोर्मि कलितवर्तश्चुक्षुभे समहोदधिः ॥ ४० ॥ पेतुरुल्कामहो
त्याताः शाखाश्च मुचुर्द्रुमाः ॥ अप्रशांता दिशः सर्वाः पवनश्चाशिवो ववौ ॥ ४१ ॥ मुहुर्मुहुश्च भूतानि प्राव्यं तं भयात्तथा ॥ ततः स तु मुलं दृष्ट्वा तं च भूतमुपस्थि
तं ॥ ४२ ॥ महर्षि सुरगंधर्वा नुवाचे दंपितामहः ॥ मयैवं चिंतितं भूतमसि नमिषवीर्यवान् ॥ ४३ ॥ रक्षणार्थाय लोकस्य वधाय च सुरद्विषां ॥ ततस्तद्रूपमुत्सृज्य व
भौनिखिंशा एव सः ॥ ४४ ॥